

[Holger Larsen.]

der samme Vilkaar som de Kommuner, der har ydet Brændselshjælp til de gamle, og først naar der er Tale om yderligere at ansøre Kommunerne til at hjælpe de gamle mere, bliver der Tale om en højere Refusion. Men det skal jeg lade ligge, den Smule Ændring skal vi gerne gaa med til, hvis der i det hele taget skal Ændring til; vi giver os ikke ud for at være Jurister, men vi ved saa udmærket godt, hvor hurtigt det juridisk set kan blive ændret. Men den højtærede Indenrigsminister er heller ikke i Tvivl om, hvad der er Tale om her, eller hvad vi i det hele taget har tænkt os med Lovforslaget.

Saa siger den højtærede Indenrigsminister, at han har ikke i Ministeriet faaet nogen Henvendelse fra Kommunerne. Nej, det kunde jeg udmærket godt tænke mig. For det første er der en hel Del Kommuner, som har været i Stand til at yde noget, og som derfor mente, at nu var alle Sunde lukket, men dertil kommer, at der foreligger jo et Lovforslag, det af os indbragte Lovforslag indeholder Brændsel, og man kan jo ikke vide, om dette Forslag gennemføres. Derfor sker disse Henvendelser — jeg har for øvrigt ikke sagt, at der er sket Henvendelse til mig fra Kommuner, men derfor sker disse Henvendelser til mig fra Kommunalnæmder rundt omkring: bliver det til noget med det Forslag? tilføres der os flere Penge ved det, saaledes at vi bliver i Stand til at give de gamle noget mere Brændsel? Den højtærede Indenrigsminister siger, at han synes, at naar jeg nu en Gang var kommet ind paa at forelægge en moderne Brændselslov, skulde jeg ikke gaa tilbage til de aarlige Brændselslove; han mener aabenbart, at det er en Kæphest for mig, og derved forstaas vel en Sygelighed hos undertegnede: Man kan ikke lade være, man skal have dette Brændsel at staa og raabe om hvert Aar. Nej, jeg lovede den højtærede Minister, at naar det moderne Forslag kom, det Forslag, der teknisk kunde indarbejdes i Aldersrenteloven, saa vilde al Tale om Brændselslove i Fremtiden falde bort — ja, der er jo ingen, der ved, hvad Brændselet kan komme til at koste, der er jo ingen, der ved, om de Summer, som dette moderne affattede Forslag vilde have tilladt Kommunerne at bruge, ikke vilde være blevet for smaa; saa maatte man jo forhøje disse Summer, men et Brændselsforslag som det foreliggende eller som dem, vi tidligere har forelagt, vilde naturligvis ikke have set Dagens Lys mere.

Nu er jeg vidende om, at Sogneraadforeningerne har opgivet Undersøgelsen, og

den højtærede Minister siger, at det vilde Sogneraadforeningerne ikke have gjort, hvis der var Nød paa Færde. Jo, de vilde saamænd; Sogneraadene afviste den, ved jeg, fordi de simpelt hen ikke havde Midler til at foretage denne Undersøgelse — det koster jo noget at foretage en saadan —, og de mente ogsaa, at det ikke tilkom dem. Men saa vilde jeg tro, at i samme Øjeblik som den højtærede Minister ikke kunde faa Sogneraadforeningerne til at foretage en saadan Undersøgelse, vilde han selv have sat en Undersøgelse i Gang; det koster jo saa uendelig lidt Arbejde at ringe til de forskellige Amter og bede dem foretage denne Undersøgelse, som kan foretages i Løbet af ganske faa Dage, saa han kunde have vidst Besked med, hvor meget man har uddelt i Brændsel i de forskellige Kommuner. Det er en 14 Dage, siden Sogneraadforeningerne afslog at foretage Undersøgelsen, og jeg maa gaa ud fra, at hvis den højtærede Indenrigsminister havde noget tilovers for at hjælpe de gamle, havde han ikke mødt i Dag og haanligt afslaaet det, men han havde foretaget den Undersøgelse, som han jo gav et halvt Løfte om, den Gang vi i Efteraaret forelagde vort Forslag. Hvis det var sket, og Udvalget havde holdt Møde og havde faaet meddelt, at nu var Undersøgelsen i Gang, nu var der Fart i Arbejdet, og der var Udsigt til, at de gamle kunde faa noget Brændsel endnu i Vinter, saa vilde det her foreliggende Lovforslag aldrig have set Dagens Lys; men naar dette ikke er sket, og de gamle sidder og fryser, skulde jeg mene, at det Tidspunkt er kommet, da man ikke kan komme den Vej ud. Det er muligt, at vort i Efteraaret forelagte Forslag stadig skal overvejes, det indeholder jo flere Ting, og Rigsdagen arbejder ikke altid saa hurtigt — det kommer an paa, hvem der har Ledelsen, ogsaa i Udvalgene; men lad os saa overveje det til næste Aar. Det, det drejer sig om i Øjeblikket, er at skaffe Brændsel frem til de gamle; saa kan den højtærede Indenrigsminister i øvrigt kassere samtlige Paragraffer her, det har jeg ikke noget imod, hvis det sker hurtigt, i Dag eller i Morgen, og der kommer noget, som er bedre og giver de gamle det Brændsel, de trænger til. Jeg maa indstændigt anbefale, at Lovforslaget behandles hurtigt, saa man kan se, om man kan give de gamle dette Brændsel, eller man ikke kan.

Rahbek: Det er kun faa Maaneder, siden vi sidst havde et Lovforslag til Behandling her i Tinget om det samme Emne. De forskellige Partier tog den Gang Stilling